

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-446/2026-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužiteljice Jelene Bednjanec Mištrafović iz Svetog Ivana Zeline, Majkovečka Ulica 80, OIB: 93807852658, zastupane po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, Đorđićeva 15, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice odvjetničke vježbenice Maje Barišić, i u odsutnosti tuženika, dana 26. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime naknade neimovinske i imovinske štete isplati iznos od 1.348,00 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 14. siječnja 2026. do isplate, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.725,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 23. listopada 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka navodila da je dana 21. siječnja 2025. zadobila ozljedu na radu kod poslodavca KRAŠ PREHRAMBENA INDUSTRIJA d.d. Zagreb, Ravnice 48. Tužiteljica je stavljala karamelne pogače u stroj prestruder. Svaka pogača teži oko 3 kg, a jedna pogača je pala tužiteljici na lijevo stopalo i ozlijedila ju. Tužiteljici je dana 10. travnja 2025. godine priznata ozljeda na radu.

Sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Kako ovdje nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta, jer je tužiteljica u radu upotrijebila dužne pažnje, tužiteljica je stradala na radnom mjestu i kako je tužiteljici priznata ozljeda na radu, postoji odgovornost poslodavca pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužiteljice osigurao odgovornost iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima, za naknadu štete. KRAŠ PREHRAMBENA INDUSTRIJA d.d. Zagreb, Ravnice 48 je u vrijeme štetnog događaja imao kod tuženika zaključenu policu osiguranja od odgovornosti prema radnicima.

Tužiteljica se liječila u Kliničkoj bolnici Dubrava, gdje joj je dijagnosticirana ozljeda: Contusio pedis sin. Tužiteljici je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer je zbog ozljeda trpila intenzivne bolove i strah, zaostale su joj trajne posljedice. Tužiteljica je morala mirovati i uzimati analgetike i stavljati hladne obloge. Sve to kod tužiteljice je izazvalo jaku nelagodu i strah tijekom liječenja i za ishod liječenja. Tužiteljici je tijekom liječenja trebala tuđa pomoć za obavljanje svakodnevnih poslova.

Slijedom navedenog kod tužiteljice je došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, pa ona na ime naknade neimovinske i imovinske štete, a sve u okviru kvalifikatornih okolnosti i imovinske štete, potražuje za pretrpljene bolove 900,00 eura, za pretrpljeni strah 700,00 eura, za tuđu pomoć 64,00 eura, ili ukupno 1.664,00 eura. Tužiteljica je tuženiku podnijela odštetni zahtjev u mirnom postupku, ali je tuženik odbio isplatiti naknadu štete.

Međutim, konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 2. srpnja 2026. potražuje iznos od 1.348,00 eura na ime naknade neimovinske i imovinske štete, a sve zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, kao i parnični trošak s zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da priznaje činjenicu da je sa poslodavcem tužiteljice, KRAŠ PREHRAMBENA INDUSTRIJA D.D., RAVNICE 48, 10000 ZAGREB, na dan štetnog događaja imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti broj 078700121680. No tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva obzirom da medicinska dokumentacija dostavljena uz tužbu ne upućuje da se radi o ozljedama koje bi opravdale priznavanje prava na pravičnu novčanu naknadu. S tim u vezi, tuženik osporava da je tužiteljica u štetnom događaju zadobila ozljede koje bi dovele do umanjenja životne aktivnosti, a sve to iz razloga što isto ničim nije dokazano.

Naime, za sve one posljedice koje su danas prisutne kod tužiteljice, a nisu u svezi sa štetnim događajem, tuženik ne može odgovarati, a radi utvrđenja tog činjeničnog stanja, nužno je izvršiti uvid u cjelokupni ovjereni zdravstveni karton tužiteljice i ostale predložene dokaze.

Nadalje, tuženik osporava i zatraženi tijekom zakonskih zateznih kamata budući da ne postoji obveza tuženika prema tužiteljici, stoga isti nije ni mogao pasti u zakašnjenje. Opreza radi, tuženik ističe da sve i kada bi se utvrdila obveza tuženika na isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, tuženik osporava zatraženi tijekom zateznih kamata na neimovinsku štetu budući da se iste računaju od završetka liječenja i stabilizacije tužiteljčina zdravstvenog stanja narušenog štetnim događajem te na imovinsku štetu koju tužiteljica potražuje na ime tuđe njege i pomoći iz razloga što tužiteljica nije uz tužbu dostavila dokaz da je istu plaćala. S obzirom da se radi o nerepariranoj šteti, zatezne kamate se mogu računati jedino od dana kada visina nereparirane štete bude utvrđena, odnosno od dana presuđenja.

Sukladno iznesenome, tuženik predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti te obveže tužiteljicu da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju, Prijavu o ozljedi na radu od 28.02.2025., Odštetni zahtjev od 14.01.2026. (str. 6-13 spisa), Policu osiguranja broj 078700121680, uz privitku, Uvjete za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti (str. 19-31 spisa) i sudsku praksu (str. 47-61 spisa), te je izvršio uvid u nalaz i mišljenje medicinskog vještaka dr. Zvonimira Lovrića od 15.06.2026. (str. 40-41 spisa) kao što je izvršen uvid i u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. i 25/13., 89/14, dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan u cijelosti.

6. Čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

7. Čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

8. Odredbom čl. 111. st. 1. Zakona o radu (NN, 93/14, 127/17 - dalje: ZR) propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac mu je dužan štetu naknaditi po općim propisima obveznog prava.

9. Čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (NN, 71/14, 118/14, 154/14 - dalje: ZZR) propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Stavkom 2. istoga članka propisano je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom

radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

10. Budući da su među strankama nesporni nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika te odgovornost tuženika, to sud na ove okolnosti nije izvodio posebne dokaze. Naime, među strankama je sporna visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

11. Na činjenicu povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje odnosno radi utvrđivanja visine naknade štete, sud je polazio od medicinske dokumentacije tužiteljice kao i nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. Zvonimira Lovrića.

15. U nalazu i mišljenju vještak navodi da su ozljede koje je tužiteljica zadobila posljedica narečenog štetnog događaja, te je ista liječena konzervativno. Ozlijeđena se držao uputa liječnika. Nije poznato ranije stanje narušenoga zdravlja koje bi moglo utjecati na stupanj oštećenja, a liječenje je završeno koncem siječnja 2025. godine.

Kod tužiteljice je došlo do povrede prava osobnosti u sklopu koje, a prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i prema prirodi predmetne ozljede, nije zaostalo trajnog smanjenja opće, životne i radne sposobnosti.

Takozvani primarni strah koji se javlja u trenutku ugroženosti i ozljeđivanja bio je kratkotrajan i intenzivan, dok je tzv. sekundarni strah koji proizlazi iz tjelesnih ozljeda i njenih posljedica, kao i ugroze, bio jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta kroz 3 dana i manjeg kroz još 5 dana. Pretrpjela je i takozvani kasni strah u vidu nelagode i bojazni za vrijeme liječenja ove ozljede oko 10 dana.

Fizička bol jakog intenziteta trajala je 1 dan, srednjeg intenziteta oko 5 dana, te manjeg intenziteta još oko 14 dana.

Tuđu pomoć je trebala po 2 sata dnevno kroz 4 dana (vrijeme mirovanja)
Naruženja nema.

16. Valja reći da ovaj nalaz i mišljenje liječnika vještaka, sud u cijelosti prihvaća i smatra da je napravljen u skladu s pravilima znanosti i vještine, te je potpuno prihvaćen kao stručna pomoć u dokazivanju tužiteljičinih tegoba budući da je stručan i obrazložen u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, a vještak je detaljno, jasno i argumentirano dao razloge za nalaz i mišljenje decidirano navodeći koje činjenice nalazi utvrđenima temeljem takvoga nalaza i mišljenja.

17. Nadalje, odredbom čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) propisano je da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako utvrdi da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, kojemu cilju i služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

18. Iz nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje čime joj je nastala neimovinska šteta, a isto tako joj je prouzročena i imovinska šteta budući da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega (čl. 19. st. 2. u vezi s čl. 1046. ZOO-a). Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovog suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za

neimovinsku štetu (čl.1100.ZOO), te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi (kasnije konačno postavljenom tužbenom zahtjevu), odnosno fizičke bolove i strah, budući da su iste u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO-a kvalifikacijske okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu. Isto tako, utvrđivana je i potreba tužiteljice za tuđom pomoći i njegovom (čl.1095.st.1. ZOO).

19. S obzirom na nalazom i mišljenjem vještaka utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivenih ozljeda, dužinu trajanja i intenzitet bolova, utvrđen pretrpljeni strah tužiteljice u ovom štetnom događaju, a uzevši u obzir i dob tužiteljice sud je na temelju čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, utvrdio da je tužiteljica pretrpjela neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u visini od 1.300,00 eura.

20. Nadalje, vještak je utvrdio da je tužiteljici bila potrebna tuđa nestručna pomoć u trajanju od ukupno 8 sati, a kako se cijena sata tuđe pomoći i njege ocjenjuje prema cijeni sata najniže plaćene kategorije rada, a koja svakako nije manja od 6,00 eura po satu kada se utvrđeno trajanje tuđe pomoći i njege od 8 sati pomnoži sa cijenom jednog sata od 6,00 eura, dobije se iznos od 48,00 eura te tužiteljici s ovog osnova pripada upravo taj iznos.

21. Prilikom ocjene navedenih iznosa sud je uzeo u obzir (nespornu) rastuću inflaciju za razdoblje od lipnja 2020. (kada su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji VSRH) do danas (tako i ŽS Zagreb GŽ-3137/25. srpnja 2024., GŽ-2045/2024 od 24. rujna 2024., GŽ-580/2023 od 13. studenoga 2024.).

22. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Obzirom tužitelj potražuje zakonsku kamatu počevši od 14.01.2026., pa do isplate (odštetni zahtjev je podnesen 14.01.2026.) dok je liječenje prema nalazu vještaka završeno krajem siječnja 2025. sud je tužitelju dosudio kamatu od 14.01.2026.

Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (NN, 156/22).

23. Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a. Prilikom dosuđivanja naknade troška tužiteljici, sud je vodio računa o vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje, troškovniku tužiteljice te o tome da primjenjuje Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koja je vrijedila u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje.

24. Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku sukladno Odvjetničkoj tarifi i zatraženom trošku pri čemu je sud vodio računa o vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja svake pojedine radnje i to: za sastav odšetnog zahtjeva od 14.01.2026. (100 bodova po tbr. 28 OTH), tužbe od 23.02.2026. (100 bodova po tbr. 7/1 OTH), za pristup na ročište održano 28.05.2026. (100 bodova po tbr. 9/1 OTH), za sastav podneska od 02.07.2026. (100 bodova po tbr. 8/1 OTH), za pristup na ročište održano 08.09.2026. (100 bodova po tbr. 9/1 OTH) te za pristup na ročište za objavu održano 23.10.2026. (50 bodova po tbr. 9/3 OTH), dakle ukupno 550 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura, iznosi 1100,00 eura, a uvećano za PDV (Tbr. 42.) 1375,00 eura. Na navedeni iznos je valjalo pridodati i trošak medicinskog vještačenja

od 350,00 eura koje je bilo nužno za vođenje ovog postupka pa tako sveukupno priznati trošak tužiteljici iznosi 1.725,00 eura.

Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 02.06.2026. budući isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka. Tužiteljici također nije priznat zatraženi trošak zastupanja na ročištu 31.08.2026. budući navedeno ročište nije održano.

25. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

Zagreb, 26. listopada 2026.

Sudac
Siniša Marinović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. pun. tužiteljice
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-22eed**

Kontrolni broj: **0a242-cea3a-5f3aa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.